

Full diocesà

29 de març del 2020

La comunió espiritual

Als vostres peus em prostro, oh Jesús meu!, i us ofereixo el penediment del meu cor contrit, que s'enfonsa en el no-res, davant la vostra santa presència. Us adoro en el sagrament del vostre amor, la inefable Eucaristia, i us desitjo rebre en la pobra llar que us ofereix la meva ànima. Esperant la joia de la comunió sacramental, vull

posseir-vos en esperit. Veniu a mi, ja que jo vinc a vós, oh Jesús meu!, i que el vostre amor inflami tot el meu ésser en la vida i en la mort. Crec en vós, espero en vós, us estimo. Així sigui.

(Oració proposada pel papa Francesc)

«Jo sóc la resurrecció i la vida. Els qui creuen en mi, encara que morin, viuran"»

Diumenge V de Quaresma / Cicle A

Lectura de la profecia d'Ezequiel

Això diu el Senyor Déu: «Mira, poble meu, jo obriré els vostres sepulcres, us en faré sortir i us faré entrar en el territori d'Israel. Llavors, poble meu, quan obriré els vostres sepulcres i us en faré sortir, sabreu que jo soc el Senyor. Us infondre el meu esperit i recobrareu la vida, i us deixaré en el vostre territori. Llavors sabreu que jo, el Senyor, ho he anunciat i ho he complert.» Diu el Senyor Déu.

(37,12-14)

Salm responsorial

Són del Senyor l'amor fidel i la redempció generosa.

(Salm 129)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma

Germans, els qui viuen d'acord amb les mires naturals no poden agradar a Déu. Però vosaltres no viviu segons les mires naturals sinó segons les de l'esperit, perquè l'Esperit de Déu habita en vosaltres, i si algú de vosaltres no tingués l'Esperit de Crist, no seria de Crist. Però si Crist està en vosaltres, encara que el cos hagi de morir per culpa del pecat, com que sou justos, l'Esperit és la vostra vida. I si habita en vosaltres l'Esperit d'aquell que va ressuscitar Jesús d'entre els morts, també, gràcies al seu Esperit que habita en vosaltres, aquell que va ressuscitar el Crist d'entre els morts donarà la vida als vostres cossos mortals.

(8,8-11)

Lectura de l'evangelí segons sant Lluc

En aquell temps, les dues germanes enviaren a dir a Jesús: «Senyor, aquell que estimeu està malalt.» Jesús, en sentir això, digué: «Aquesta malaltia no és mortal; és per a donar glòria a Déu: el Fill de Déu en serà glorificat.» Jesús estimava Marta i la seva germana i Llàtzer. Després de rebre la notícia de la malaltia, es quedà encara dos dies al lloc on era. Després, passats aquests dies, digué als deixebles: «Tornem a Judea.» Quan Jesús arribà, ja feia quatre dies que Llàtzer era al sepulcre. Marta, quan va saber que Jesús arribava, sortí a rebre'l. Maria es quedà a casa. Marta digué a Jesús: «Senyor, si haguéssiu estat aquí, el meu germà no s'hauria mort. Però fins i tot ara jo sé que Déu us concedirà tot el que li demaneu.» Jesús li diu: «El teu

germà ressuscitarà.» Marta li respon: «Ja sé que ressuscitarà quan tothom ressusciti el darrer dia.» Li diu Jesús: «Jo sóc la resurrecció i la vida. Els qui creuen en mi, encara que morin, viuran, i tots els qui viuen i creuen en mi, no moriran mai més. Ho creus, això?» Ella li diu: «Sí, Senyor: Jo crec que vós sou el Messies, el Fill de Déu que havia de venir al món.» Jesús es commogué profundament i es contorbà. Llavors preguntà: «On l'heu posat?» Li diuen: «Veniu a veure-ho, Senyor». A Jesús se li negaren els ulls. Els jueus deien: «Mireu com l'estimava.» Altres deien: «Aquest home que obrí els ulls al cec, no hauria pogut fer que Llàtzer no morís?» Jesús, commogut altra vegada, arribà on era el sepulcre. Era una cova tancada amb una llosa. Jesús digué: «Traieu la llosa.» Marta, la germana del difunt, diu a Jesús: «Senyor, ja es descompon; fa quatre dies que és mort.» Li respon Jesús: «No t'he dit que si creus veuràs la glòria de Déu?» Llavors van treure la llosa. Després Jesús alçà els ulls al cel i digué: «Pare, us dono gràcies perquè m'heu escoltat. Ja sé que sempre m'escolteu, però dic això perquè ho sàpiga la gent que em rodeja i creguin que sou vós qui m'heu enviat.» Havent dit això cridà fort: «Llàtzer, vine a fora.» I el mort sortí. Tenia els peus i les mans lligats amb les benes d'amortallar i la cara lligada amb un mocador. Jesús els diu: «Deslligueu-lo i deixeu-lo caminar.» Molts dels jueus que havien vingut a casa de Maria i veieren el que va fer Jesús, cregueren en ell.

(11,1-45)

«"Llàtzer, vine a fora." I el mort sortí.»

Jo sóc la resurrecció i la vida

Joan Mir Tubau, prev.

Quan la mort se'ns fica a casa sol ser un moment de prova per a la fe. Ens sembla que no pot ser que la mort se'ns emporti les persones estimades. Per això entenem molt bé les paraules que Marta adreça a Jesús: «Senyor, si haguéssiu estat aquí, el meu germà no s'hauria mort.» Maria, la germana de Marta, també fa la mateixa súplica i aconsegueix arrencar el plor de Jesús.

L'escena és tensa. Però, una vegada més, la trobada amb Jesús ho canviarà tot. Del diàleg entre Jesús i Marta en neix l'esperança: «El teu germà ressuscitarà.» Tanmateix, Marta veu aquesta esperança massa llunyana i reacciona amb un cert desencant: «Ja sé que ressuscitarà quan tothom ressusciti el darrer dia.» Jesús, però, aviva l'esperança de Marta: «Jo sóc la resurrecció i la vida... Els qui creuen en mi, encara que morin, viuran.»

Tot seguit, Jesús demana a Marta d'obrir-se a la fe: «¿Ho creus, això?» I, al final del diàleg, Marta fa una bella confessió de fe: «Si, Senyor. Jo crec que vós sou el Messies, el Fill de Déu...»

Però el dubte rebrota. Davant el sepulcre de Llätzer, la fe de Marta s'ennuola per un instant, trontolla. Jesús, després de pregar, retorna la vida a Llätzer. Jesús porta la pau als cors entristits.

Un detall: «Molts [...] veieren [...] i cregueren en ell», no diu pas tots. Sempre hi haurà excepcions. No és segur, doncs, que veure sigui el millor camí per arribar a creure, per molt que ho pensem o ho diguem.

La imatge

«Jo sóc la resurrecció i la vida: qui creu en mi, no morirà mai més.» Se li ha mort un amic i Jesús va a casa de les germanes que li ho han fet saber. I plora.

La paraula es refereix a l'amic; però d'altra manera també a ell mateix quan surti victoriós del sepulcre, obedient a la veu de Déu. D'aleshores ençà la darrera estada del creient no és al cementiri, sinó al cel vivent per sempre.

La resurrecció de Llätzer (1889). Vincent van Gogh

Agenda

Lit. hores: Setmana I

30 dilluns

— Sant Joan Clímac
— Santa Gladis
Dn 13,1-9.15-17.19-30.33-62/
Salm 22/Jn 8,1-11

31 dimarts

— Sant Guiu
— Santa Balbina
— Sant Amós
Nm 21,4-9/Salm 101/Jn 8,21-30

1 dimecres

— Sant Venanci
— Santa Teodora
Comença abril, consagrat als Dolors i a la Soledat de la Mare de Déu
Dn 3,14-20.91-92.95/Dn 3,52-56/
Jn 8,31-42

2 dijous

— Sant Francesc de Paula
— Santa Maria Egipcíaca
Gn 17,3-9/Salm 104/Jn 8,51-59

3 divendres

La Mare de Déu de la Pietat a Igualada
La Mare de Déu dels Dolors a Bellpuig
Dia d'abstinència
Jr 20,10-13/Salm 17/Jn 10,31-42

4 dissabte

— Sant Benet de Palerm
Ez 37,21-28/Jr 31,10-13/
Jn 11,45-57

5 diumenge de Rams o de la Passió del Senyor/Cicle A

— Santa Emília
Mt 21,1-11 (processó)/Is 50,4-7/
Salm 21/FI 2,6-11/Mt 26,14-27,66

Vers una Setmana Santa ben diferent... Ens hi hem de preparar

Romà Casanova, bisbe de Vic

Els cristians de la nostra diòcesi, juntament amb molts germans d'arreu del món, ens adrecem vers una Setmana Santa ben diferent. Degut a l'emergència sanitària, la qual ha portat a l'estat d'alarma, els fidels no podran participar en les celebracions, com a mínim fins al Dissabte Sant, 11 d'abril; pel que fa a la resta, incloent-hi el dia de Pasqua, encara no sabem quines mesures sanitàries es dictaran.

Tot i això, els dies sants de la Setmana Santa ho seran igualment, de sants. El misteri pasqual de Crist, que, per amor a nosaltres, institueix l'Eucaristia, sofreix i mor en la creu i al tercer dia ressuscita d'entre els morts; tot aquest misteri, viscut en la fe i en la litúrgia cristiana, es farà present en el nostre avui, amb totes les gràcies que brollen del misteri de la salvació de la humanitat en Jesucrist, el Fill estimat del Pare.

Així, doncs, ens hi hem de preparar adequadament, malgrat unes circumstàncies tan excepcionals. Hi ha una preparació molt necessària: la purificació dels nostres cors per la penitència. De fet, tot el temps de Quaresma, en la nostra tradició eclesial, té aquest sentit. En els primers segles no era sols el temps de preparació immediata dels catecúmens que rebien el baptisme la nit de Pasqua, sinó que també era el temps penitencial per als pecadors, que amb la penitència es preparaven per a rebre el perdó dels seus pecats amb l'absolució del bisbe el Dijous Sant, abans d'emprendre el Tridu Pasqual.

Estem en temps de confinament i les autoritats legítimes ens demanen que siguem curosos a viure'l en les nostres llars. Hem de respectar al màxim aquesta mesura prudencial per al bé de tots. Tota aquesta situació impossibilita la recepció del sagrament de la penitència de manera individual, excepte en molt pocs casos. Evidentment, les celebracions comunitàries de la penitència, habituals en els dies propers a la Pasqua, tampoc no seran possibles. Però el que sí que hem de fer tots és purificar els nostres

cors per poder celebrar com pertoca els dies sants de la Setmana Santa, per la qual cosa hem de tenir present el que l'Església ensenya sobre aquest tema.

Per a poder rebre el perdó sacramental dels pecats són necessàries aquelles cinc accions que vam aprendre en la catequesi: examen de consciència, dolor dels pecats, propòsit d'esmena, dir els pecats al confessor i complir la penitència. D'aquestes cinc, la de dir els pecats al confessor no és gens fàcil, per no dir impossible, per a molts, en les actuals circumstàncies. Però sí que les altres podem fer-les amb veritable desig de rebre el perdó dels nostres pecats. Juntament amb l'examen de consciència, el dolor dels pecats o contrició és fonamental, amb, evidentment, el propòsit d'esmenar-se. Llegim en el *Catecisme de l'Església Catòlica*: «Dels actes del penitent, el primer és la contrició. És un dolor de l'ànima i una detestació del pecat comès amb la resolució de no pecar mai més. Quan prové de l'amor a Déu estimat més que totes les coses, la contrició s'anomena "perfecta" (contrició de caritat). Aquesta contrició perdona els pecats venials, també obté el perdó dels pecats mortals, si inclou la ferma resolució de recórrer a la confessió sacramental tan bon punt sigui possible» (núms. 1451-1452).

Per tant, tota persona que des de la seva llar o del lloc on sigui, havent fet un sincer examen de consciència, havent sentit un veritable dolor dels pecats i havent fet una sincera petició de perdó (la que el penitent pugui expressar en aquell moment), i, tot això, si ho acompanya amb el *votum confessionis* (propòsit de confessar com més aviat millor els pecats greus que pogués tenir), rep la gràcia del perdó de Déu i de l'Església, que és la mitjancera d'aquesta gràcia sacramental.

Per la meua part faig el compromís de fer arribar la setmana vinent uns materials que ajudin a fer una celebració personal o familiar d'aquesta penitència sacramental.

A més, us acompanyaré amb la meua pregària i benedicció, jo mateix, juntament amb els preveres que ho puguin fer des de les seves parròquies. Des del «comunidor» de la catedral de Vic, pregaré per vosaltres i us impartiré la benedicció del Senyor, a fi que, per la força de l'Esperit Sant, hi hagi en els vostres cors una veritable conversió que

us atorgui, pel ministeri de l'Església, el perdó i la pau. Aquesta benedicció la faré el Dimecres Sant a les 19h, i el Dijous Sant a les 10h i a les 13h.

Finalment, la cinquena acció és la de complir la penitència. És per això que, per a fer una fructuosa satisfacció en aquesta Setmana Santa tan diferent, us exhorto a viure-la amb recolliment, amb pregària i, sobretot, amb caritat. Acompanyem Jesús en aquests dies sants, estant atents als nostres germans, els malalts i els qui es debaten entre la vida i la mort, amb la pregària i el sofriment per ells; sense oblidar en la nostra oració els familiars de tots ells, el personal sanitari i de neteja dels hospitals i centres d'assistència, com ara les residències d'ancians.

No oblidem que, si bé llunyans en la distància, hem d'estar propers en la comunió. Per això continuem pregant els uns pels altres. Implorem al Senyor que la humanitat sigui alliberada d'aquest flagell. Invoquem la intercessió de santa Maria, Salut dels Malalts, Salut del nostre Poble, perquè Déu, ric en misericòrdia, escurci aquest temps de prova, i ens atorgui la gràcia de la reconciliació i de la salvació.

Seguim escoltant la veu del Senyor en els nostres cors: *Tant de bo que avui sentíssiu la veu del Senyor, no enduriu els vostres cors*. Estiguem atents a la paraula del Senyor que ens repeteix amb força: *Desistiu, reconeixeu que jo sóc Déu* (Sl 46,11); *Jo sóc amb vosaltres dia rere dia, fins a la fi del món* (Mt 28, 20).

Us acompanyo amb la pregària i amb la benedicció del Senyor.

Vic, 26 de març del 2020

